

JAWNE
29 STY. 2009

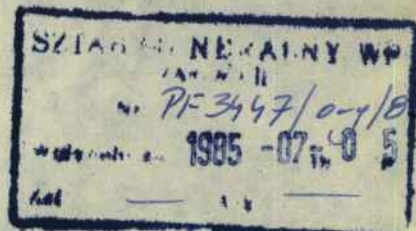
~~POUFNE~~

27

Egz. pojed.

WYSTĄPIENIE SZEFA ZW WP W DYSKUSJI NA TEMAT DALSZEGO
DOSKONALENIA WSPÓŁPRACY MIĘDZY ZW UW - PO INFORMACJI
GEN. BOROWIŃSKIEGO W 3 DNIU OBRAD.

KG-36

I. W zakresie działalności operacyjnej

Zarząd II Sztabu Generalnego WP realizując postanowienia Konferencji Moskiewskiej /luty 1984/ uwzględnił je przy sporządzaniu planów pracy na lata 1984-85 oraz przy stawianiu zadań aparatowi zagranicznemu. Realizacja postanowień Konferencji Moskiewskiej przedstawia się następująco:

- w marcu 1984 r. przekazaliśmy attaches wojskowym wytyczne dotyczące zasad i zakresu współdziałania z attaches wojskowymi państw sygnatariuszy UW. Wprowadzenie tych wytycznych przyczyniło się do poprawy organizacji i podniesienia efektywności współpracy;
- zalecenie doskonalenia pracy w zakresie zdobywania wzorców sprzętu wojskowego i dokumentacji naukowo-technicznej traktujemy jako jedno z głównych zadań stałych. Niemniej, w wyniku częściowej utraty możliwości wywiadowczych naszego aparatu zagranicznego oraz ograniczenia dostępu do źródeł spowodowanego zaostrzeniem reżimów kontrwywiadowczych w państwach NATO i pozostałych państwach kapitalistycznych, realizacja tych zadań napotyka na szereg przeszkód. W tej sytuacji o każdej możliwości zakupu sprzętu wojskowego lub dokumentacji naukowo-technicznej informujemy Główny Zarząd Wywiadowczy Sił Zbrojnych ZSRR. Na przykład w 1984 r. przekazaliśmy materiały dotyczące produkcji blach pancernych TITAN;
- w ramach wymiany opracowań o sytuacji wywiadowczej w głównych państwach kapitalistycznych - w lipcu 1984 r. wysłaliśmy opracowanie "Formy i metody pracy amerykańskich służb specjalnych", a w lutym 1985 r.

- 2 -

raport o sytuacji wywiadowczej w głównych państwach kapitalistycznych;

- w grudniu 1984 r. szef służby operacyjnej Zarządu Wywiadowczego WP uczestniczył w spotkaniu szefów strategicznego wywiadu agenturalnego państw UW, zorganizowanym przez Zarząd Wywiadowczy WAL. W czasie spotkania dokonano pożytecznej wymiany doświadczeń w zakresie prowadzenia działalności agenturalnej w obecnej sytuacji wywiadowczej.

Niezależnie od realizacji postanowień Konferencji Moskiewskiej, rozwijaliśmy dwustronne robocze kontakty z Zarządami Wywiadowczymi państw UW. Nasi specjaliści z zakresu techniki wywiadowczej odbyli spotkania robocze w Pradze, Budapeszcie i Sofii. W Warszawie odbyło się spotkanie robocze z towarzyszami bułgarskimi.

Z Zarządami Wywiadowczymi NAL NRD i CZAL podjęliśmy współpracę w zakresie przeprowadzania ćwiczeń operacyjnych dla słuchaczy uczelni wywiadowczych, planowanych na terenie NRD, Czechosłowacji i Polski.

Prowadziliśmy wymianę informacji dotyczących osób podejrzanych o przynależność do organów wywiadowczych i kontrwywiadowczych przeciwnika. W 1984 r. wysłaliśmy do bratnich Zarządów Wywiadowczych 26 ankiet.

W obecnych warunkach zaostrzonych reżimów kontrwywiadowczych w krajach naszego zainteresowania nieodzowne jest doskonalenie i rozwijanie współpracy i współdziałania we wszystkich dziedzinach działalności wywiadowczej.

Proponujemy rozwijać sprawdzone formy współpracy takie jak:

- konsultacje specjalistów techniki wywiadowczej, agenturalnego wywiadu strategicznego i agenturalnego wywiadu operacyjnego;

- 3 -

- dwustronne i wielostronne robocze spotkania na szczeblach kierowniczych.

Szczególną uwagę poświęcać nadal współdziałaniu attaches wojskowych państw UW, dążąc do pełnego wcielenia w życie wytycznych szefów Zarządów Wywiadowczych z lutego 1984 roku.

Uważamy, że konieczne jest poszukiwanie nowych form działalności wywiadowczej. Od wielu lat obserwujemy zjawisko coraz powszechniejszego stosowania w krajach NATO systemów informatycznych w postaci lokalnych, krajowych i kontynentalnych, a nawet międzykontynentalnych sieci komputerowych. Systemy te zawierają coraz więcej informacji dotyczących wszelkich sfer życia w krajach naszego zainteresowania wywiadowczego. Komplikuje to nie tylko sytuację wywiadowczą, ale i powoduje, że tradycyjne metody uzyskiwania tych informacji maleją z każdym rokiem.

powstaje

W tej sytuacji potrzeba skupienia wysiłku nad rozpracowaniem dostępu do systemów informatycznych naszych przeciwników i zdobywaniem informacji na drodze wywiadu komputerowego.

Rozszerzenie wymiany informacji dotyczących sieci komputerowych, a szczególnie w zakresie praktycznych możliwości ich penetracji, powinno stanowić jeden z ważniejszych elementów współpracy pomiędzy naszymi bratnimi Zarządami Wywiadowczymi.

II. W zakresie współpracy informacyjnej.

Główne dziedziny współpracy obejmowały:

- a/ Ocenę sytuacji międzynarodowej, w aspekcie politycznym, militarnym, gospodarczym, a przede wszystkim zagrożenia wojennego i rozwoju sił zbrojnych NATO i innych państw kapitalistycznych.
- b/ Wymianę informacji: bieżącej, periodycznej w formie: komunikatów do wymiany, komunikatów rozpoznawczych; bieżącej jednorazowej w formie: depech, informacji problemowych, materiałów dotyczących ćwiczeń NATO; trwałej w formie: wydawnictw; magnetowidowej lub filmowej w formie: taśm magnetowidowych, taśm filmowych; wymianę materiałów oryginalnych w formie: mikrofisz, kserokopii, oryginałów /wyjątkowo/.
- c/ Ścisłą współpracę w zakresie automatyzowania pracy informacyjnej, głównie przy pomocy EMC, oraz próby wymiany informacji przy pomocy EMC.
- d/ Wymianę doświadczeń w zakresie metod pracy służby informacyjnej.

Wielostronna współpraca informacyjna obejmowała:

- ocenę sytuacji międzynarodowej i zagrożenia wojennego;
- wymianę informacji bieżącej i trwałej oraz wymianę materiałów oryginalnych, głównie na mikrofiszach i kserokopiach;
- ścisłą współpracę w dziedzinie automatyzowania pracy informacyjnej.

Natomiast wymiana informacji magnetowidowej jest dziedziną nową, która rozwija się w dość szybkim tempie. Podobne tendencje rosnące wystąpiły w wymianie materiałów oryginalnych, głównie regulaminów i instrukcji USA i innych państw NATO, ale nie w formie

- 5 -

oryginalnej, a na mikrofiszach lub w formie kserokopii.

Coraz ściszejsza jest współpraca w dziedzinie wymiany doświadczeń dotyczących pracy służb informacyjnych, ich struktur organizacyjnych i operatywności oraz stopnia zautomatyzowania. W tych ostatnich dziedzinach współpraca ZW SG WP rozwija się w ocenianym okresie głównie z GZW SG SZ ZSRR, ZW NAL NRD i CzAL, w mniejszym stopniu WAL i BAL, chociaż korzyści z doświadczeń innych ZW przenikają do naszej służby informacyjnej i są efektywnie wykorzystywane oraz wysoko oceniane.

Najważniejszym problemem jest postęp w budowie przez ZW UW systemów informacyjnych obejmujących siły zbrojne potencjalnego przeciwnika oraz przystosowywanie ich do rozpoczęcia maszynowej wymiany informacji pomiędzy Zarządami. Należy się liczyć z próbami rozpoczęcia wymiany w 1985 r. z czym nasza służba informacyjna wiąże duże nadzieje.

e/ Współpraca informacyjna Ośrodków Informacyjnych i propozycje jej doskonalenia.

Współpraca realizowana była w oparciu o generalne uzgodnienia oraz bieżące zapotrzebowania bratnich Ośrodków Informacyjnych. Obejmowała ona - w porównaniu do lat poprzednich - bogatszą w treści wymianę informacji, głównie w formie codziennych i specjalnych komunikatów do wymiany /sporządzanych w języku rosyjskim/ o bieżącej działalności i przedsięwzięciach w PSZ NATO. Do stałej praktyki weszła forma bezpośrednich kontaktów telefonicznych /WCz/ w celu przekazania, wyjaśnienia lub uzupełnienia określonych informacji. Dotyczy to głównie Ośrodków Informacyjnych ZSRR i NRD. Konkretnym przykładem owocnej informacji między Ośrodkami Informacyjnymi była wymiana starannie i wyczerpująco opracowywanych informacji o przebiegu ważniejszych ćwiczeń NATO, z wojskami i dowódczo-sztabowych /np. "Autumn Forge", "Wintex/Cimex", sprawdzenie gotowości bojowej typu

- 6 -

"Active Edge" i inne/.

Pozytywnym przykładem pomyślnej współpracy Ośrodków Informacyjnych w 1984 r. i w I kwartale br. jest - naszym zdaniem sprostanie zadaniom dyktowanym przez obecną zaostrzoną i skomplikowaną sytuację wojskowo-polityczną w świecie i bieżącym, wzajemnym informowaniu się o jej kształtowaniu, źródłach, ogniskach i przejawach. Znalazło to wyraźne odbicie we wzroście informacji przesyłanych w komunikatach do wymiany, w których obok podstawowych informacji na temat bieżących przedsięwzięć w zakresie gotowości bojowej, działalności rozpoznawczej i szkoleniowej sił Zbrojnych NATO, szerzej uwzględniano tematykę polityczną, Bliskiego i Dalekiego Wschodu oraz praktycznej działalności rządów i kierowniczych działaczy państw NATO oraz państw rozwijających się. Ten nowy trend uważamy, że powinien być dalej utrzymany, ponieważ pozwala na pogłębione śledzenie procesów sytuacji wojskowo-politycznej w świecie /i poza kontynentem europejskim/, oraz pełniejsze informowanie o problemach współczesnego świata.

Wskazana jest dalsza intensyfikacja operatywności wymiany informacji bieżącej, szczególnie w okresie sytuacji kryzysowych oraz przygotowań do ćwiczeń, a także w czasie przeprowadzania większych ćwiczeń PSZ NATO.

Uważamy ze swej strony za celowe wprowadzenie jako stałej praktyki dorocznych lub dwuletnich spotkań szefów Ośrodków Informacyjnych w pełnym lub ograniczonym składzie, na których omawiano by problemy wymiany informacji i doświadczenia z funkcjonowania, a także metody pracy oraz wyposażenia i modernizacji ośrodków.

Celowym wydaje się utrzymanie, wprowadzone już częściowo, zasady włączania do pracy Sekcji Szefów Służb Informacyjnych, Szefów Ośrodków Informacyjnych /uczestnictwo w spotkaniach wielostronnych/, co w efekcie przyniosłoby dalsze wyraźne korzyści w perspektywnym rozwoju współpracy Ośrodków Informacyjnych.

- 7 -

f/ W zakresie automatyzacji procesów informacyjnych.

Główną korzyścią ze spotkań, jakie odnosi strona polska, to możliwość poznania dorobku innych ZW UW we wdrażaniu informatyki do usprawnienia procesów informacyjnych. Ponadto poznanie rozwiązań koncepcyjnych pozwala na weryfikację własnych projektów oraz uniknięcie błędów. Przykładem takiego błędu może być poważne zaangażowanie się towarzyszy w system wyszukiwania informacji bazujący na języku naturalnym. Na ostatnim spotkaniu w Moskwie towarzysze węgierscy potwierdzili niską sprawność tego rozwiązania.

- 8 -

III. Dalsze doskonalenie współpracy i koordynacji działań w zakresie rozpoznania wojskowego.

Z dotychczasowej współpracy międzysojuszniczej w ramach sekcji rozpoznania wojskowego jesteśmy w pełni zadowoleni. Poszczególne spotkania robocze wnoszą bogaty materiał teoretyczny i praktyczny do rozwoju rozpoznania wojskowego wszystkich armii Układu Warszawskiego. Pozwala to wdrażać do wojsk najnowsze osiągnięcia myśli rozpoznawczej oraz sprzętu technicznego, co sukcesywnie podnosi możliwości rozpoznania wojskowego na coraz wyższy poziom, tak niezbędny w obliczu zmian strukturalno-wyposażeniowych naszego przeciwnika oraz jego nowych koncepcji prowadzenia wojny.

Spotkania robocze sekcji, oprócz wymiernego efektu merytorycznego uwidocznionego w rekomendacjach i różnych opracowaniach, stanowią forum fachowej dyskusji, tak potrzebnej w naszej służbie. Przynoszą one ponadto utrwalenie internacjonalistycznych postaw wśród naszych zespołów, nie mówiąc już o nawiązywaniu osobistych kontaktów i przyjaźni pomiędzy zwiadowcami bratnich armii.

Widzimy konieczność rozwoju tej współpracy o nowe zagadnienia i utrwalania sprawdzonych kierunków działania. Uważamy, że dalsza praca sekcji rozpoznania wojskowego powinna być ukierunkowana przede wszystkim na:

- wypracowywaniu koncepcji oraz zasad organizacji i prowadzenia rozpoznania w koalicyjnym składzie wojsk, w tym szczególnie zasad, form i sposobów obiegu informacji rozpoznawczych;
- opracowaniu zasad bojowego wykorzystania podporządkowanych organów rozpoznawczych między sojuszniczymi związkami operacyjnymi i taktycznymi; dotyczy to

- 9 -

np. działających grup rozpoznawczych polskiej dywizji, która została zluzowana przez dywizję radziecką i te grupy rozpoznawcze byłoby najcelowiej podporządkować dywizji radzieckiej;

- opracowywaniu jednolitych dla całego Układu Warszawskiego zasad rozpoznania obiektów i systemów przeciwnika, zwłaszcza nowo wprowadzanych systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i ogniowych;
- organizowaniu oraz prowadzeniu wspólnych ćwiczeń, zawodów użyteczno-bojowych i innych przedsięwzięć szkoleniowych w dziedzinie rozpoznania wojskowego;
- utrzymaniu, a nawet rozszerzeniu praktyk oficerów rozpoznawczych w sojuszniczych związkach operacyjnych i taktycznych oraz szkolnictwie.

Ponadto proponuje się, aby:

powołać do życia międzysojuszniczą sekcję łączności specjalnej, która opracowałaby propozycje uzgodnień w zagadnieniach organizacji, wykorzystania i rozwoju środków łączności agenturalnej.

- 10 -

W zakresie współpracy organów partyjno-politycznych.

W latach 1983-1984 nastąpił dalszy rozwój współpracy organu partyjno-politycznego Zarządu II Sztabu Generalnego WP z oddziałami politycznymi służb wywiadowczych Sił Zbrojnych ZSRR, NAL NRD, CZAL oraz WAL.

Celem odbytych dwustronnych spotkań z-cy Szefa Zarządu II Sztabu Generalnego WP ds politycznych z odpowiednikami w Moskwie, Berlinie, Pradze i Budapeszcie było zapoznanie się ze strukturą organizacyjną oraz kompetencjami organów partyjno-politycznych, z doświadczeniami w pracy partyjno-politycznej, młodzieżowej, zwłaszcza w zakresie szkolenia i wychowania ideowo-politycznego /w tym słuchaczy szkoły wywiadowczej, kadry pracującej za granicą, pod przykryciem, rodzin wojskowych/, jak również z formami i metodami przeciwdziałania penetracji wrogiej ideologii zachodnich ośrodków antykomunistycznych i dywersyjnych. Przedmiotem konsultacji było także zaopatrzenie attachatów wojskowych w materiały propagandowe oraz wykorzystanie sali tradycji /historii, kronik służb wywiadowczych/ w pracy wychowawczej.

Konsultacje oceniono za bardzo pożyteczne; wszystkie strony opowiedziały się za kontynuowaniem dwustronnych, a także odbywanie wielostronnych spotkań przedstawicieli organów partyjno-politycznych służb wywiadowczych. Strony wyraziły zainteresowanie w poznaniu oraz wypracowaniu aktualnych kierunków oraz form działalności partyjno-politycznej na obecnym etapie złożonej sytuacji międzynarodowej oraz walki klasowej.

Celem dalszego rozwoju i doskonalenia współpracy oraz koordynacji współdziałania proponuje się:

- kontynuowanie dwustronnych konsultacji Szefów

- 11 -

organów partyjno-politycznych, m.in. w ramach odbywających się systematycznie dwustronnych spotkań delegacji służb wywiadowczych;

- zapoczątkowanie wielostronnych konsultacji Szefów organów partyjno-politycznych w ramach wielostronnych spotkań Szefów służb wywiadowczych lub w innym czasie, niezależnie od tych spotkań.

Spotkania odbywać na określone tematy pracy partyjno-polityczno-wychowawczej wśród pracowników wywiadu w kraju i za granicą, uwzględniając aktualny etap walki klasowej w świecie.

Wydrukowano w 1 egz.

Wydruk. Z.K.mjr
5.04.1985 r.

DM nr Pf-173/R

DODATKOWO	
ODBITO	
Egz.	1
Nr ks. paw.	PF-58
Dnia	10.02 1986 r.
podpis wykonawcy	